

HALADÁS

(VASUTI FOLYÓIRAT)

VASUTI

SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

SZERKESZTŐK ÉS LAPTULAJDONOSOK:

BANOVITS LÁSZLÓ

ZSIVKOVICS ANTAL

Előfizetési ára:

Egész évre 8 korona
Fél évre 4 korona
Negyed évre 2 korona

Szerkesztőház:

Miskolcz, Mindszent-utca 4. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre 14— kor.
Fél évre 7— kor.
Negyed évre 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig)
a »Nemzeti balesetbiztosító rész-
társ.-nál 5000 koronára halál esetre
és 3000 koronára állandó munka-
képtelenség esetére szól.

Miskolcz, 1903. január 4.

—ko—. Ismét egy év pergett le az örökké-
valóság orsóján s talán a leghosszabb volt rég
időtől fogva, mert a remény jegyében született s fájdalom, abban is mult ki...
Most az új év küszöbén tele vannak aggálylyal a vasutasok, vajjon az új év
tavasza meghozza-e sorsuk jobbulását, vajjon a munka fáján kipattanak-e a
rügyek, lesz-e virágzás, megterem-e a gyümölcs, lesz-e bő szüret s felváltja-e
végre a nyomott hangulatot a megelégedés s a boldogság vig danája?

Hisszük és reméljük, hogy igen!

Hiszen eddig sem a feisőbbiség jóakarátán mullott, hogy sorsunkon nem
javítottak, mert az édes anya áldást osztó kezéből annyian várják a falatot,
hogy azt sem tudja, melyiknek adjon előbb. Előtte minden gyermeke egyforma
s ha egyik-másik talán szebb és jobb tulajdonságokkal lett a Teremtő által
felruházva, azért a másik gyengébbet még el nem hagyhatja, mert hiszen az
épen olyan közel áll hozzá, épen úgy a szivétől szakadt... Most pedig, hogy
az általános tisztviselő-fizetésjavítás a küszöbön áll, nem szerénytelenség tőlünk,
ha mint elsők állunk oda a kérők sorába s azt kérjük, a mi minket megillet.
Éjjel-nappal a testet-lelket ölő, kimerítő munkában fáradozva, kérjük annak
méltánylását, kötelességünk s felelősségteljes szolgálatunk tudatában pragmati-
kát kérünk, *jogot*, a mely nélkül a szabadság szerető, életképes nép élni nem
tud, míg annak birtokában boldog, öntudatos és kötelességtudó...

Midőn pedig az új év reggelén a vasutas családapa kezeit imára kulesolja,
hallgasd meg uram könyörgését, hiszen az olyan szerény és már olyan régen
mondja: „A mi mindennapi kenyerünket add meg minékünk ma!” Amen!

Menetrendünk a közgazdaságban.*)

Írta: Oroszlányi László

A mai gazdasági életet a pangás jellemzi. Pang az ipar, a kereskedelem, s ezzel kapcsolatosan a gazdasági élet összes tényezői már évek óta megvannak bémulva, s hiányzik az az életerős lüktetés, mely mint a szív, az emberi test végső részébe vért, erőt hajt, úgy ez is a gazdasági élet minden részében egészséges mozgalmat kelt.

A gazdasági életnek ezen pangása, az ipar és kereskedelem eddig elért forgalmának csökkenése, nagyobb mérvű befolyást gyakorolt a közlekedés eszközére, az ipar, a kereskedelem, a gazdaság éltető elemére: a vasútra. Még pár évvel ezelőtt a vasút a főleg millióit szállította az állambáztartás, a moloch gyomrába most már ez apadóban van s elérkezett a vasút is azon meggyéhez, melyen túl haladni veszélyes, sőt talán lakással határos.

Természetszerűleg ily körülmények között a vasutak sem térhetik ki oly intézkedések elől, melyek egyrészt közvetlenül a kiadások csökkentését okozták, másrészt pedig közvetve voltak hivatva oly eredmények elérésére, melyek hatásukban, eredményükben a bevételek emelését célozták.

Nem feladatunk itt a vasutak gazdálkodási

*) Pályadíjat nyert.

rendszerét, a bevételek és kiadások egymásra való hatását s egymással való szembe állítását tárgyalni; csupán a közgazdaság alakulását s ezzel szemben a vasut viselkedését egy irányban: a mezőgazdasági termények szállításánál kívánjuk vázolni s reámutatni oly körülményekre, melyek figyelembe vételével a vasut gazdasági rendszerében a mérleg a bevételek javára billenne.

Hazánk első sorban mezőgazdaságot üz. A mezőgazdaság szolgáltatja a vasutak szállítási anyagának legnagyobb részét. A mezőgazdaság által termesztett buza s egyéb gabonafélék, a repeze, dohány, répa, széna, szalma, káposzta, gyümölcs, azok a cikkek, melyek részben nagy mennyiségben, részben rohamosan kerülnek elszállítás alá.

A mezőgazdaság ugyanis az emberi munkát mellőzve igyekszik gépekkel dolgozni. Géppel szánt, vet, arat, csépel s így időt nyerve a gazdasági terményeit képes már az év derekán, augusztus második felében piacra és pedig nagy tömegben szállítani. Ez volna tehát a gazdasági termények szállítási idejének kezdete s ez tart, illetve belenyulik a következő év első hónapjába. Ezen szállításba — miután a téli hónapok egy részén és pedig az elején történik — belevág a nagyobb mérvű tüzifa, kőszén szállítás, úgy hogy a vasuton való nagy szállítás az év második felére esik, s ebben folyik le.

TÁRCZA.

A kivándorlókhoz*).

Jelige: „Szerelmemért feláldozom az életet.”

„A hazáért feláldozom életemet.”

Bűn az, szentségtörés, mit elkövettél,
Ninesen, bocsánat Istennél reá
S meghalt e honra nézve mind örökre,
Ki jobb hazát keresve, elhagyta.
Hogy „megmaradtok künn is majd magyarnak?”
Nem forr a torkotokra hangotok?
Másként beszélnek haj, kik itt maradnak;
„Gyávák! megálljatok, megálljatok!”

Szeretni a hazát, míg dolgo jól megy,
Tudom, hogy égbe rontó, szent erejű;
De hogyha bus, ha szenvedő az arcod,
Hazám, százszorta jobb szeretlek én!
Mi hát, mi vonz a messze tengerekre?
Arany mezős, varázsos álmotok?
Ez egyszer nem parancs a szent „előre”!
„Gyávák! megálljatok, megálljatok!”

Oh, szent igaz, nehéz most itt az élet,
Sőt jól meghányva-vetve több talán,
Mert nem repülnek szerte sült „galambok”,
Bor és kenyér se term hegyen s a lán;
A föld, mely hosszú ezredéken által
Mienk vala s termékeny, buja volt,
Gazdát cserélt s a dus, piros magokkal
Éánk nézve végtelen sivar, kiholt!

*) Pályadíjat nyert.

De százszor úgy van, ugy, tagadhatatlan,
Hogy mindez önön vétünk, önhibánk,
Mert dulva dúslakodtunk kincseinkben —
S könnyelműen, rosszul gazdalkodánk:
Igyak meg hát levét a véteinknek!
E helyt azonban gyáván szökdösünk,
Hsz a bus szavak már régen elzenegtek:
„Mint oldott kéve, széthull nemzetünk!”

S a fengeren túl vajjon mit kerestek?
Könyört nem ismer, oh az óceán!
Tört szárnya azt suhogja messze szélnek:
„Százszorta jobb volt mégis hon talán!”
S nem egy sáhaj hoz szárnya messze szélnek:
— Ha egy bukott reményről szólna csak! —
De véreinkből ezrek elveszének,
Akik keservesen csalódtanak.

S rohantok mégis ismeretleneknek!
Mért vonz csalóka, balga álmotok?
Ám menjetek! de végbuesu fejében
Egy pillanatnyi szóra, álljatok!
Nem én bucsuzom, oh, nem én beszéllek:
Beszélnek róna, hegy, esőrgő patak,
Adózva mind, az ősek szellemének,
Kik vérükön hazát alkottanak.

Nekünk; . . . nektek, ti, érdemtelenneknek!
Kik megtagadni készek a hazát,
Midőn a szem, mely oly gyakran csalódik,
Följe tán felhőt borulni lát!
De szent nekünk e földön itt a porszem!
— Bnyit talán meg kell fontolnotok —
S ha a határra értek, — kérve-kérem:
Poroljátok le jól a talpatok!

Ö. Papik Sándor.

Már most lássuk, mikép viselkedik a vasut a mezőgazdaság által természetett anyagok, vagyis a tömeges szállítással szemben!

A feladott, s majd a kocsikba rakott árukat a vasut vonatonként szállítja rendeltetési állomásuk felé. Ezen vonatok közlekedése u. m. gyorsasága, tartózkodása a menetrendtől függ. Tehát a milyen a menetrend czélszerűsége, alkalmassága, ép oly arányban emelkedik az áruk elszállításának gyorsasága, mely tényező hasznát, esetleg kárát a vasut és a közönség egyaránt megérzi.

A mint láttuk, a gazdasági életben két időszak van. Egyik az előkészítő, másik a szállítási időszak. Előbbi az év legnagyobb, utóbbi az év 5 hónapjára (augusztus—január) esik, mely utóbbiban a gazda nemcsak a saját természetvényeit igyekszik minél gyorsabban értékesíteni, eladni, piacra vinni, de ezen időszakban váltva át terményeit pénzzé, módja van a hiányzó szükségleteit beszerezni, tehát nemcsak ad el, de vesz is, miből a forgalom kettőzése származik.

Mint hogy pedig a vasutak, s ezeknél az egyes vasuti vonalak szállítási képessége a megfelelő alkalmas menetrendtől függ, vizsgáljuk meg, hogy a menetrend mikép alakul át a gazdasági élet fentebb vázolt természetéhez, vagyis mikép simul hozzá.

Hát kérem szépen sehogy!

A vasuti menetrend két változást ismer: május 1-jét és október 1-jét.

Lényeges változás május 1-jén van, míg a téli menetrend csak jelentéktelenebb alakulást szenved, a mennyiben egy-két, ez is nagyobbára személyvonat menetrendje van ide-oda eltolva, s pár tehervonattal több van rendesnek kijelölve.

Tehát a vasuti menetrend a maga egészében nem alkalmazkodik a gazdasági élet természetességéhez, mert a míg a gazdasági életben a forgalom kezdete, tehát a forgalom változása augusztus hónapra esik, addig a vasuti menetrendben ezen változás már májusra van kitolva.

Már most, ha egyes tehervonatok menetrendjét nézzük, azt látjuk, hogy a vonat tekintet nélkül a gazdasági élet változására, az illető év május hó 1-jétől következő májusig ugyanazon sebességi csoportban, ugyanazon tartózkodási idővel közlekedik. Mintha a gazdasági élet azon változása, hogy az őszi időszakban minden termékét elszállítás alá adja, nem is tartoznék hozzá! Mintha a nagy szállításra váró tömeg miatt kissé gyorsulni nem kellene!

Ha már most az egyes vonatok átlagos mozgását, sebességét részletezzük, azon érdekes adatra bukkanunk, hogy az átlagos mozgási sebesség oly csekély, hogy egyes vonatonál nemcsak hogy a vízi szállítás gyorsaságára csökken, de némelyiknél a gyalogos ember sebességét éri el. Lássunk csak egy-két esetet:

Geszti Gyurka házassága.*)

I.

Nem szóltak azok egymásnak egy rossz szót sem. Az asszony csak oda dobta elébe a levelet, aztán egy megvető pillantással elfordult tőle. A férfi indulatosan kapott az összegyűrt levél után s meglátszott rajta hogy a jelenet nagyon nehezére esik. Ki is fordult a szobából rögtön, de büzőssége érzetében nem rántotta be maga után az ajtót, mint máskor szokta, csak halkán, csendesen tette be.

A gyöngye fiatal asszony szeméből egyszerre megeredtek a könnyek, a mint egyedül maradt. Oda borult a bársony ablakvankosra s úgy megremegett az egész teste a nagy zokogástól.

Alig tartott ez egy perczig. Hirtelen, szilárd elhatározással felegyenesedett, szemeiből kitörölte a könnyeket s néhány tétovázó lépést tett a szekrénye felé. Ujra megállott. Szemeiből a visszafojtott düh lángja villant elő. Parányi kezeit öklöbe szorította — s fenyegetőleg emelte feje fölé, mialatt fogai közt háromszor-négyszer elsziszegte: Megállj, nyomorult!

Aztán nem gondolkozott tovább. Egy indulatos rántással felszakította a szekrény ajtaját s elkezdte belőle kifelé dobálni a sok drága holmit.

A virággal áttört, kihimezett finom kötöket egy csomóba rakta az ágya elé. Az egyszerű moli

és karton ruhákat szerte-széjjel szórta az egész szobában. Legutoljára a menyasszonyi ruhája került a kezébe.

Szegény, fiatal asszony! Ugy elszoritotta valami a lélekzetét, hogy nem tudta megállani sirás nélkül. Magához szoritotta azt a fehér ruhát s olyan sűrűn hullottak rá könnyei, hogy alig bírt magával.

Ahogy kisírta magát, egy kicsit megkönnyebbült a lelke. Szépen összerakosgatott mindent egy csomóba, s mikor készen lett, kiment az ura után.

Kedzett sötétedni. Az ég alján vastag, vörös csik húzódott végig s metsző, hideg szél rázogatta a déresipett lombokat. Az apró gyerek asszonyka kiállott az ajtóba, vézna, semmit mondó alakjával s érkező, reszkető hangon belekiáltott a csipős levegőbe:

— György! —

Aztán kiáltott még egyet, meg újra egyet, s hogy nem jött, ismét elpityeredett. György ur nagyon jól hallotta a kiáltásokat, mert ott sétált nem messzire a sárga levelekkel telehányt szökőkutnál. Ugy érezte, hogy fázik. A hátában valami különös hidegség futkosott, a mi megvazogtatta a fogait. Vékony, nyári kabátját erősen összehuzta magán, később felhajtotta a gallérját is és kezeit nadrágzsebeibe mélyesztette. Amint ilyen pose ban előnyújtott nyakkal bámult bele a piszkos vízbe, senki se mondta volna róla, hogy ő a szegvári határ leggazdagabb embere.

*) Pályadíjat nyert.

Javarészt sikjelleget vonalon és kettős vágányon közlekedik a 461. sz. tehervonat, mely Lawocznától Rákosig terjedő 421·3 km. utat 62 óra 49 percz alatt teszi meg. Az átlagos mozgási sebessége tehát 67 km. óránként.

Javarészt hegyi jellegű vonalon, de fele-részen kettős vágányon közlekedik a 361. sz. tehervonat, mely Ruttkától Rákosig terjedő 304·6 km. utat 51 óra 25 percz alatt futja be. Az átlagos mozgási sebessége 59 km. óránként.

Nézzünk meg már most egy specziális, gyors járatu tehervonatot:

A 443. sz. gyors tehervonat Munkáctól Rákosig terjedő 344 km. utat 31 óra 56 percz alatt futja be. Az átlagos mozgási sebesség 9·1 km. óránként.

A 341. sz. gyors tehervonat Ruttkától Rákosig terjedő 304·6 km. utat 26 óra 23 percz alatt teszi meg. Az átlagos mozgási sebesség 10·3 km. óránként.

Ezekből láthatjuk, hogy a tehervonatoknál az átlagos mozgási sebesség 5·9 km.-től 10·3 km.-ig ingadozik, mely sebesség a mezőgazdasági idényben, midőn minden percznek kettős értéke van, elégtelen.

(Vége köv.)

Budapesti levél.

1903.

Január 2.

Szerkesztő uraimék, úgy veszem ki a beszédből, felette nagyon megvannak elégedve az állapotokkal. Örvendenek a sok mindenféle vasuti reformnak: hogy a penziót már az üzletvezetőségek is kiadhatják egymásik embernek; hogy az elszámolásnak nem tudom melyik fajtája ezentul nem elülről hátrafelé, hanem hátulról előrefelé fog a rubrikákon végig bukfcenezni, hogy világhirre vergődött zónatarifánk immár megkapta az első szükséges érvágást, operációt (folyt. köv.); hogy a szabadjegyek ezentul már csak egy oldallebernyege lesz és hogy gyorsvonattal az is utazhatik Gyöngyösre, akinek semmi dolga sincs Gyöngyösön stb.

Bizony, bizony, jelentős reformok ezek nagyon. Kiváltképen azok a rubrikák és a szabadjegy-fülek. Mert, ha ez nem történik meg egyhamar, ezek a reformok, ki tudja, mi történik velünk az Urnak 1903-ik esztendejében? Illik is az ilyeneket kellőképen méltányolni. A rubrikákat azért, mert ők a mi életünknek mézsejtjei; belőlük csurog

Nem is nézett ki belőle. Épen úgy jár most is, mint ahogy kasznár korában. Nem ad az öltözetére semmit.

Hadd epekedjék, hadd sóvárogjon utána az a törekeny kis gyöngeség, majd csak elunja egyszer. Lám, lám, már bekülni akar. Még hamar megbánta, hogy olyan kíméletlenül bánt veie! Deh t nem is járja az!

Hát mi van abban, hogy neki levelet irt egy asszony? Semmi! . . .

Egyszer aztán mégis csak megindult a ház felé. Az asszonyka még akkor is ott állott az ajtóban s a szemeit törülgette.

— György fogasson be!

Olyan félnék, alázatos hangon ejtette ki ezt a pár szót, hogy a férfit is meglágyította.

— Miért?

— El akarok menni. Vissza a mamához!

— Igen? Jól van, hát menjen

György ur nem mert ellene szólni. Csak kiáltott a kocsisnak, hogy fogjon be gyorsan, hadd menjen az asszony, ha menni akar.

El is ment. Felraktak mindent a kocsira, ő maga közéjük ült s elindultak egy szó, egy köszönés nélkül.

György ur kiállott a kopasz platánfa alá, s onnan kísérte szemeivel a távolodó kocsit. Az asszonyka is folyton visszafelé nézett, míg csak egészen homályba nem borult a Gesz i-birtok.

II.

Hát egy ideig csak meg volt az asszony nélkül. Mig tartott ielkében a harag, a dacz érzete, addig csak fel vette a hiányát. Ugy elfoglalta magát egész nap, hogy eszébe se jutott a felesége, csak olyankor fogta el egy kis érzékenység, mikor leült az ebédhez egyedül. Még az első pár napon ezt is könnyen vette; de egyszer csak azt vette észre az öreg eseléd, hogy az urnak megállt a kezében a villa, s úgy oda tapadt a szeme arra az üres helyre, hogy nagy-nagy ideig bírta levenni róla.

Már akkor kezdett neki rosszul esni az üresség. Mintha kiloptak volna az otthonából valamit, a miről azt gondolta, hogy semmit sem, vagy legalább nagyon keveset ér. Pedig kincs volt, drága kincs. Most érzi már az értékét, mikor késő.

A környezetének feltűnt, hogy egyszerre nagyon komor lett. Alig jött ki a száján egy-két szó, az is olyan érdes, durva volt, hogy nem jól esett még hallani se az embernek.

Egyszerre aztán észrevették a Geszti Gyurka baját. Látták, amint alkonvodni kezdett, hogy megállott egy arczkép előtt, s olyan hosszadalmasan, mereven el tudta nézni, mintha most látná először. Az ártatlan, gyermekarczú asszonyka képe volt. Abban a kivágott, fehér ruhában éppen úgy nézett ki, mint egy tizenhatesztendős kis lány. Nem is volt rajta semmi szép,

mind az a jó, a mi az életünket megédesíti. A szabadjegyek füleit azért, mert ezek dokumentálják a mi kivételes helyzetünket a többi közönséges halandó, a zónás nép fölött; kár, hogy ez a tekintélyünk jövőben csak félfülű lesz. És én ilyen viszonyok között teljesen értem szerkesztő uraiméknak nemes felbuzdulását, hő lelkesedését.

Am engedjék meg, hogy ezeket a dolgokat én ne tekintsem olyan nagyon fontosoknak, avagy pláne örvendeteseknek. (Legalább ezeket az utóbbiakat nem, mert a személydij-szabás módosítása tényleg fontos *kezdőlépés* a személyszállításnak visszavitele felé oda, a hol a teljesítmény és a díjazás közötti helyes arány el fog megint éretni.) Azt hiszem, hogy a szükséges és várható reformok között akadnak majd olyanok, a melyek jobban érdekelnek mindannyiunkat és a melyek ezt az új esztendőt hosszú időkre fogják emlékezetessé tenni.

Ezek legfontosabbika — mi tagadás benne — a végre-valahára megvalósuló fizetés-rendezés. A politikai helyzet bekövetkezett tisztulásával végre talán csak rendes mederbe fognak terelődni megint a kormányzati ügyek s a rendezés újabb megakasztása emberi számi-

tás szerint nemcsak, hogy nem fog többé bekövetkezni, de — ha nem vagyok rosszul informálva — a számításba vett javítási összegnek igen tetemes gyarapításával eléggé biztató stádiumba jutott. Tekintetbe véve azonban, hogy a mi fizetés-rendezési ügyünk az állami költségvetésnek törvényerőre emelkedésétől függ, ez a költségvetés pedig az idén sem fog egyhamar és egykönnyen nyélbe ütődni — nyugodtan várhatunk a rendezés foganatosítására — júniusig.

Mint már egyizben jeleztem, a forgalmi szolgálat terén is reformok készülnek. Az ócska, elavult forgalmi utasítás helyébe új készül és remélhető, hogy még ebben az esztendőben napvilágot fog látni. Ennek kapcsán talán megsughatom azt is, hogy a hirem „Nem szabad“ vasuti tizparancsolatot némienemü veszedelem fenyegeti; hogy mi-ben áll ez a veszedelem, még nem árulhatom el.

Kilátásunk van reá, hogy az európai államok között nemcsak kényelem, de gyorsaság tekintetében is az elsők közé jutunk, a személyszállítást illetőleg. A marheggi vonal gyorsvonatai, melyek menetsebessége helyelyel-közzel most is meghaladja a 90 kilo-

semmi ingerlő. Egy kirakatba való baba-kép az egész, a kit meg lehet bámulni, de megszeretni nem.

Gesztí Gyurka megis belebolondult. Talán maga sem tudta miért, de egyszer csak oda bukott a lábai elé, mint valami legyőzött óriás és . . . egy hónap mulva az oltárhoz vezette.

Az igaz, hogy bolond természete volt. Egy pár hónap mulva megismerkedett valami asszonynyal, s annak egy levelét elolvasta a baba is, a mit véletlenül kiránthatott a zsebéből.

Ennyiből áll a története, megis milyen nagy dolog lett belőle. Megalázta magát. Meg, egészen a földig. Egy Gesztí Gyurka, a ki ugyan csak kasznársággal kezdte az életét, de azért mégis büszke az ősi nevére.

Igen, az a büszke ember megalázta magát. Összetett kezekkel, térdén esusz a könyörgött egy asszony előtt, csak azért, hogy menjen vissza hozzá, mert nagyon rosszul esik neki az az üres hely.

Levelet irt neki. Alázatos, esedező levelet, s elküldte a városba. A szolga választ hozott tőle. Biztos, szilárd vonásokkal volt írva a címe.

A nagy, erős férfinak csak úgy remegett a keze, mikor felbontotta. Alig birt már az izgatottságával.

S mi volt a levélben? Egy pár lesújtó szó, a Gesztí Gyurka lelkének egész pokol, hogy nem jön vissza többet soha, mert a ki egyszer megcsalta, annak többet nem hisz. Epen a szívet

érintette Gesztí Gyurkának az a pár szó. Először a szeméhez kapott, mintha sírni akarna. De visszafojtotta magába az érzékenykedés kicsinyes könyeit s egyszerre kitört belőle az igazi természete.

A levelet dühösen összegyűrte s aztán szétzaggatta apró foszlányokra. Majd felszakította az ablakot s kivágta az egészet a sivitó szélbe. Hadd vigye! Ha tetszik neki, hát vigye vissza ahhoz az asszonyhoz. Hadd lássa meg az is, hogy nem busul utána.

Ha nem akar jönni, hát csak maradjon. Veszsen ott, ahol van! O ugyan nem lesz egy asszonynak se bolondja! Nem! . . .

Aztán mikor elment az arczepe előtt, hirtelen felkapott egy botot s tehetetlen dühében odavágott a kellő közepébe, hogy az üveg szilánkok csak úgy repültek szerte-széjjel. Nagyon megtetszhetett neki ez a szellemes dolog, mert elkezdett rajta nevetni hosszan, jóízűen, mintha elment volna az esze.

III.

Már második este huzatja magának Gesztí Gyurka az első fogadóban. Epen a negyedik hegedűt váltja már a megye legelső primása, a többiről mind leszakadozott a hur.

Gesztí Gyurka meg mámorosan, elázva ott ül az üvegekkel tele rakott márványasztal előtt. Néha-néha belekurjant a fel-felsíró hegedű hangjába s a földhöz vág egy-egy üveget.

métert, a 100 kilométeres gyorsaság elérésére készülődnek.

Tervbe van véve, hogy a villamos erő alkalmazása valamely vonalunkon még ebben az esztendőben kezdetét vegye. Tanulni leszünk tehát mihamarább mi is a gigászi küzdelem kezdetének gőz és villamosság között.

Csak nem akarnak elhallgatni azok a hírek sem, melyek az államvasutak vonalhálózatának új beosztásáról rebesgetnek. Honnan kerülnek ezek a hírek, mi az alapjuk, nem lehet megtudni — de állhatatosan tartják magukat.

Az az eszme a legérdektelenebb, hogy a személyzeti változások terén — már a mi a nyomósabb pozíciókat illeti — ez az esztendő valószínűleg tul fogja szárnyalni a közelebbi idők mindegyikét. Már megkezdte.

Szóval — 1903. eléggé mozgalmasnak ígérkezik eddig. Nemesak rubrikák, nemesak szabadjegy-szárnyak dolgában, de egyebekben is.

Vederemo!

Temesváry Alajos.

Már ő csak így mulat, parasztosan. Benne van a vérében az a szilajság. Szórja a pénzt, mert van. Adja még az a birtok, amibe csak úgy beleseppent. De hát az ő gazdája is így mulatott, ő meg addig takarított innen is, onnan is szép szerével. Már ahogy lehetett. Majd csak őtet is kiturja az adósság s akkor a kasznárja kezére jut a vagyon. Igen, igen. Így lesz az, annak a birtoknak nem lehet állandó gazdája.

S töprenkedés közben fel-felhajt egy pohárral az erős somhegyiből. Pedig már nem izlik neki, de azért csak issza. Aztán lekönyököl az asztalra s oda int a cigánynak, hogy huzza az ő nótáját.

S rekedt, borizü hangon elkezdí:

Volt nekem egy szép szeretőm . . .

De ennél tovább nem tudott jutni; feje lehanyatlott, ajka örökre elnémult.

A fizető pinczér azt rebesgette, hogy megütötte a szél.

Mihalovits Szüts Jenő.

Kopott költőhöz.

*Se baj, hogy ruhád elkopott,
S neved lapokból kikopott!
Csak az aggasztó állapot,
Hogy költeményed is kopott
S lopott.*

A miskolezi Máv. altisztikör „Sylvester“-estélye.

A miskolezi Máv. altisztikör az elmúlt év utolsó napján fényes „Sylvester“-estélyt rendezett, a kör összes helyiségeiben, melyen a kör vezetősége és vigalmi bizottsága ismét kiváló jelét adta rendező képességének és a mely egyszersmind a derék altisztikar együtttérzésének és összetartásának újabb tanubizonysága volt.

A kör vezetősége, élén Krösz Elemér elnökkel és a vigalmi bizottság Wieder Béla elnökkel mindent elkövetett, hogy az estély mennél magasabb színvonalon álljon és hogy a kör vendégei mennél kellemesebben érezzék magukat és fáradozásukat fényes siker koronázza.

Az estély este 9 órakor vette kezdetét a körnek villanyos fényvel világított nagytermében. A műsor a következő volt:

1. Nyitány. Előadta Molnár J. zenekara.
2. Felolvasás (Palotás familia áthelyezése). Irta Ligeti J. Előadta Schmidt Károly ur.
3. Tárogató szólv. Előadta Zitterbárh Alajos ur.

Innen-onnan.

Vendéglőben.

Vendég: Vendéglős! Nézze ez az abrosz milyen piszkos!

Vendéglős: Mit? piszkos? Hát azt hiszi az ur, hogy csak maga törli bele a száját?

Legyen nyugodt.

— Doktor ur, úgy érzem magamat, mintha a gula kerülgetne.

— Legyen nyugodt, ameddig csupán kerülgeti, addig nem lehet baj!

Kártya-játék.

*A passziánsz unalmas játék,
Unalmasabbat én nem láték.
Szép hölgy! legyen ön partnerem,
Játszék egy játszmát én velem: —
. . . De kelles sem tart ám soká,
Szívünk már ezt is megszoká.
A régi partnerek ásitnak
S várnak valakit — harmadiknak.*

Ügyvédnél.

- Ügyvéd ur, pofont kaptam.
- Nos és azután?
- Jöttem átadni az ügyvéd urnak.

4. Komoly szavaltat (Pókeyné, Gyulai Páltól).
Előadta Szikla Jánosné urnő.

5. Fuvola-duett. Előadták: Bedéts Lajos és
Gutnaier Gyula urak.

6. Házassági ajánlat (vig monolog). Előadta
Angyal József ur.

7. Dupla papucs alatt (vig monolog). Előadta
ifj. Kruppa János ur.

8. Sós perez (vig monolog). Előadta Jászay
Sándor ur.

9. Quartett. Előadták: Bedéts Lajos ur fuvo-
lán, Oszkocsil László ur gordonkán, Farkas Béla
ur hegedűn és Horeczky Béla ur kisbőgön.

A program minden egyes pontja nagy tet-
szést aratott.

Nagy derűtséget keltett a „Palotás familia
áthelyezése“, — Ligeti J. humoros elbeszélése
— melyet Schmidt Károly ur a kellő hangsúlyo-
zással olvasott fel.

Szikla Jánosné urnő nagy drámai erővel adta
elő szavaltatát: az egyes zeneszámok is tudásról
és nagy készütségről tettek tanuságot, külön-
ösen hatást keltettek a tárogató szívhez szóló
hangjai.

A monologok kitűnő előadása még csak fokozta
a vidám hangulatot.

A program számainak bevégzése után izletes

vacsorához ült a vigadó társaság, melyet élénk
jókedv fűszerezett. A vacsora alatt Krösz Elemér
körelnök poharat emelt és a midőn szép sza-
vakban köszönetet mondott volna a kör tagjai-
nak megjelenésükért, lelkes beszédben emléke-
zett meg Görgey László üzletvezetőről, mint a
kör védnökéről és Stankovich Miklós főfelügyelő,
üzletvezető-helyettesről.

A vacsora alatt adta elő ifj. Kruppa János ur
zajos derűtség között ifj. Angyal József urnak
a Kátsa cigány nótájának dallamára irt couplet-
ját, melyben 21 strófában a kör vezetőségét és
választmányi tagjait énekelte meg szelid humorral.

Asztalbontás után hirtelen kitakarították a
kör nagytermét és a vidám fiatalság tánczra
perdült, míg a kör többi helyiségeiben az öregek
huzódtak meg s kvaterkázás közben várták az
új évet.

A mikor a mutató már a 12 óra felé közele-
dett, a rendező bizottság elnöke: Wieder Béla
ur szép szavakban bucsuzott el az ó évtől s a
társaság ezután a legnagyobb vigasságban ment
át az új évbe.

A négyeseket, melyek igen ügyesen voltak ren-
dezve, 30 pár tánczolta.

A vigasságot s a jó kedvet nem zavarta meg
semmi, sőt az csak mindjobban fokozódott s a

HETI KRÓNKA.

Uj év napján!

„Kérjetek és megadatik néktek“,
„Kopogtassatok és megnyitvatik“,
Erre tanit bennünket az irás
És a papok is ezt hirdetik.
Ne rovassék tehát bünömül fel,
Ha ma, az év első reggelén
Hozzád, minden vasutasok Atyja
Kérelemmel kopogtatok én.

Kérem — mert hisz mit is kérnék mást? —
— A rég ígért fizetésrendezést —
S kérek (ami szívünk legfőbb vágya)
Egy nagyszabású előléptetést.
Kérek pénzt egy jól rakott vonattal,
Mely „maximumig“ terhelve legyen.
Sőt ha „tulsuly“ lesz, még azt se bánom,
„Minus tiz mellett“ is „elviszem.“

Kérem, hogy a jövő esztendőbe
Adassék ki egy körrendelet,
Amely örök időkre eltiltsa
Meggbüntetni a személyzetet.

S hogyha valamelyik pajtás berug,
Büntetése az legyen neki,
Hogy az ivást ott, ahol elhagyta,
Ott kelljen újból elkezdni!

Valamennyi restaurációsnak
Vétessék a szerződésébe,
Hogy a szárnyaskerek fiainak
Korlátlan legyen a — hitele.
Ítélessék a dolog halálra,
Temetése akár holnap legyen
S bár van törvény, mely nékem ezt eltiltja —
A legnagyobb keresztet én viszem.

Szüntetessék be minden levonás,
Mert pénz nincs és minden üzlet pang,
S a mi még a rováson maradna?
Majd kifizeti a nagy harang!
Ennyit kérek, hallgasd meg ezt Uram!
Igy lesz szép a vasutas-élet
És kívánok minden vasutasnak
Valóságos boldog új évet.

Ligeti J.

társaság csakis akkor oszladozott, a midőn a késői virradat kezdte legyőzni az éj sötéttségét, ekkor is szomoru szívvel és kedves emlékekkel távoztak el a szép sikerű mulatságról.

A megjelent hölgyek névsora a következő:

Asszonyok: Horeczky Godefriedné, Kelemen Jánosné, Kozák Józsefné, Kübecher Károlyné, Laczy Károlyné, Molnár Mórné, Molnár Venczelné, Nyitray Jánosné, Ruzinkó Barnáné, Schliífke Frigyesné, Szikla Jánosné, Vadász Lajosné, Waller Józsefné, Wieder Béláné.

Leányok: Berecz Jolánka, Csizék Ilonka, Kelemen Mariska, Kolin Ilonka, Laczy Etelka, Horeczky Hermina, Kubecher Anna, Nyitray Erzsike, Schliífke Annuska, Vadász Ilonka és Waller Margitka.

A midőn újból is meleg elismeréssel adózunk egy a kör vezetőségének, mint a rendező bizottságnak, nem mulaszthatjuk el figyelmüket is felhívni az estély sikerére, mely megmutatta, hogy a kör helyiségei igen is alkalmasak kisebb mulatságok megtartására.

Ezek a kisebb mulatságok nagyban növelik a tagok közötti összetartást, közelebbi ismeretséget, barátságot teremtenek a kör tagjai között, a minek mindnyájan csak hasznát láthatják; azonkívül pedig — és a mi szintén nagyon

figyelembe veendő — az ily mulatságok nem járnak sok kiadással sem a körre, sem a tagokra, mert a helyiség meg van, az ujonnan bevezetett villamos világítás jól bevált a terem kellő kivilágítására; a hölgyek is ugyanazon öltözékben jelenhetnek meg az estélyeken, s mint az elmúlt estély is megmutatta, még izletes és e mellett jutányor vacsorát is tud a kör vezetősége felszolgáltatni.

Mindezen okoknál fogva igen óhajthatónak és kívánatosnak véljük, hogy a farsangi évad alatt minden hónapban rendezzen a kör vigalmi bizottsága hasonló estélyeket, melyek biztosan hiszszük, hogy mindig hasonló fényes sikerrel fognak jární.

A „Haladás“ II. pályázata.

II. Pályázatunkról a következőkben számolunk be. Beérkezett 25 pályamű és pedig: 5 szak cikk, 15 vers és 5 próza.

I. Szakcikk:

1. Hogyan védekezzünk a vonat egy részének vissza hagyása ellen. 2. Oktatásunk. Visztérített összegek utalványozása és kifizetése. 4. A tehervonatok menetsebességéről. 5. Menetrendünk a közgazdaságban című pályaművek.

— Uristen, mihez fogjak, — mondá az ijedségtől sápadtan Barm. Gyorsan a csengetyűjét fogja kimegy, megadja a vészelt s nemsokára mindenfelől jönnek a társai.

Reggel aztán jelenti a hivatalba, hogy Teun a társa hirtelen megbetegedett, s hogy ugy kellett őt a lakására vinni. Már egész este nem jól érezte magát — folytatá s jelenté, hogy egy idegen nőt is találtak az utcán s azt bevitték az órházba addig, míg onnan a kórházba vihetik.

III.

Lépjünk be abba a szobába, amelyben Teun már háromnegyed év óta lakik. Egy régi külvárosi ház harmadik emeletén fekvő kis kamara ez. Két kis ablakon át ki lehet látni a szomszéd házak udvaraiba és tetőire. A szobácskában meglehetősen világos van, az ablakok tárva vannak; néha a nap egy két pillanatra keresztül tör a felhőkön s a régi divatu, rézveretes szekrényben visszatükröződik, az egyetlen butordabon, ami Teunnak a régi háztartásból megmaradt. Teun azzal vesződik, hogy egy deszkaládból ágyat kalapácsoljon össze. Fűrészsel, szegszel, s mindazt oly buzgalommal, hogy a veríték csak úgy gyöngyözik a homlokán. „Egy méter, hatvan centiméter,“ mondja s megtörli a homlokát. „Egy méter, hatvan centiméter, ez rövid. különösen nekem nagyon rövid, hanem isten nevében! — egy kissé meggörnyedve fekd nem

CSARNOK.

Teun, az éjjeli őr.

— Holland elbeszélés. —

III.

Barm még mindig a pad mellett áll s hátával eltakarja a lámpa fényét, úgy hogy Teun nem veheti ki a nő arcvonásait, — „Úgy most elég meleg — világíts ide Barm, meg akarom kísérteni, hogy nem itathatok-e meg vele egy-két kánállyal!“ — mondá Teun. A csészét a szegény nő ajkához tartja s azt mondja: „Igyál szegény ez majd jót tesz.“ — Szavainak hallatára a szerencsétlen fölnyitotta a szemeit s egyszerre félelemmel és rémülettel tekint rá: „Igyál ez majd . . .“

Tovább nem mondhatta, a szavak torkán forrtak, a kezei úgy remegtek, hogy a csésze tartalmát ráöntötte a szerencsétlenek ruháira.

— De hát mi bajod van egyszerre? — mondá megrémülve Barm, mikor észreveszi, hogy a társa hirtelen reszketni kezd, a csészét leejti kapkod s kapkod a kezeibe, mintha fogózkodni akarna valmibe. Nem vette észre, mikor e szerencsétlen leány fölnyitotta a szemeit s halkan sóhajtá „atyám“ s csak azt látta, hogy Teun mint egy részeg támológ s aztán összeesik.

A pályabírák döntése szerint az első díjjal (1 drb. 20 koronás arany) az 5. számú, szerzője: *Oroszlányi László*, a második díjjal (1 drb. 10 koronás arany) a 3. számú, szerzője: *Ó. Papik Sándor* jutalmaztatott, míg a 4. számot dícséretre tartják érdemesnek, szerzője: *Bacskaý Dezső*.

II. Vers.

Beérkezett: 1. Piros gyenge pipaés. 2. Tépelődés. 3. Karácsony. 4. F. Erzsikéhez. 5. A kivándorlókhöz. 6. Dalos verseny. 7. Egy menyasszonyhoz. 8. Eskü. 9. Este. 10. Sorsunk. 11. Menyasszonyhoz. 12. Viharok. 13. Csak te maradj velem. 14. Szilveszterkor. 15. A vasutas Karácsonya című pályamunka. A pályadíjat (1 drb. 10 koronás arany) az 5. számú nyerte el, szerzője: *Ó. Papik Sándor*.

Dícséretet nyertek: 2. sz. szerzője: *Ifj. Lányi Ernő*, a 3. sz. szerzője: *Demeter Károly*, 7. sz. *Sándor József*, 11. sz. *Sándor József* és végre a 13. sz. szerzője: *Sándor József*.

III. Próza.

Beérkezett: 1. Joel. 2. Fény és árny. 3. Geszti Gyurka házassága. 4. Örvadászok a viczinálison. 5. Poéta nyomorban.

Pályadíjat (1 drb. 10 koronás arany) a 3. sz. nyert, szerzője: *Mihalovits Szűts Jenő*. Megdícsértettek: az 1. sz. szerzője: *Ligeti*

nagy baj. Mäskülönbén is nagyon szük lesz a hely, de ahhoz is hozzászokik az ember." Boldog mosolylyal nézi Teun művét. Ekkor kihuzza a szekrény legfelső fiókját, kivesz aból egy darab összehajtott vásznat: „Ez nagyszerü lenne egy függönyre, csak elég nagy volna. Ez nagyszerü, épen eltaláltam a hosszát, kiáltja örömmel." Gondosan összehajtja, hogy előbbi helyére tegye, s mikor a fiókot be akarja tolni, egy bibliára esik a tekintete, amely szép gondosan be volt csavarva s az egyik sarokban feküdt. Hozzányul, kinyitja s az első oldalon a következőket találja írva: Antonius Jaling, Gesina Anna Martens, egybekeltek 1840 június 28-án. Ezt a bibliát egybekelésünk emlékére kaptuk Martens apától és anyától — Lukács VI. V. 31. Teun elkomorult s halkán azt mondá: „Ezt én irtam egykor." S olvasta tovább „ma augusztus 18-án egy kis leánykánk született, akit Anna Gesina névre kereszteltünk." — „1841 október 22-én. Ma volt leányunk keresztelöje." Egy köny gördült végig Teun ránczos arcán, miközben a biblia sárgult leveleit forgatta. Egy pillanat, alatt az egész szomorú mult elvonult lelke előtt s csak olvassa: „1849 július 17 ma meghalt Anna Gesina, kedves feledhetlen feleségem, nyugodjék békével. Amen." Tovább nem bírta, szemei te lefutnak könnyel, de arca felvidul s sóhajtvá mondja: Ah kedves Gees, ha te tudnád, hogy megint itt van, az isten visszaadta nekem . . .

Jakab továbbá a 2. számú, szerzője: *Vajdai Szabó István*.

Miután a szak- és szépirodalom fejlesztését programunkba felvettük, *III. pályázatunkat rövid idő alatt ismét közzé fogjuk tenni* és reméljük, hogy olvasó közönségünk, vasutas kartársaink, támogatni fogják törekvésünket és nehéz, terhes napi munkájok mellett kartársaik szórakoztatására és oktatására ez után is fognak időt szentelni.

HIREK.

* **Halálozás.** Ismét egy kiváló, kötelességtudó kartárs dőlt ki soraink közül. *Neuber Jenő* felügyelő, Temesvár-Józsefváros állomás főnöke december 19 én hosszas szenvedés után elhunyt. A nagytudású, műveltségü és páratlan szorgalmu férfit ahol csak megjelent, mindenütt a legnagyobb rokonszenvvel fogadták, a vasutasok jó hírnevét emelte, Párkány-Nána, Szeged, Temesvár, ahol ugyszólván életét töltötte, el nem feledi soha! Sirjánál a kartársak nevében Wolf István mondott könyekig megható beszédet. Áldás és béke lengjen porai felett!

* **Berényi Jánost elítélték.** A vámosgyörki postakocsi tolvaját, Berényi János máv. főkocsi vizsgálot, a miskolci kir. törvényszék 2 évi fegyházra és hivatalvesztésre ítélte.

Az ajtó nyikorgása zavarta meg álmódózásában. Gyorsan becsapja a bibliát s elrejtí a szekrényfiókban.

A küszöbön a szomszédasszony áll egy csésze párolgó kávéval s kezében.

— Jó napot szomszéd, — mondja — már kora reggel hallottam, hogy dolgozik s elhatároztam, hogy megkérdem Jaling mestertől, nem innék-e egy csésze kávé?

— Szívesen Klop asszony! csak adja ide, de hogy nem innám.

Eközben Klop asszony körülnézett a szobában s mosolyogva mondja. „Ejnye szomszéd, milyen szépen rendezkedik be, a kárpitot is maga ragasztotta föl".

— Természetesen szomszédasszony, de roppant nehéz munka volt. — Hallja a kávéja meleg, hanem remek! Nagyon szomjas voltam! Megérdemli, hogy a menyországba kerüljön.

Klop asszony csodálkozva nézve az öreget, aki előbb alig szólt néhány szót s most még tréfára is volt kedve. — „Hisz maga három helyett is dolgozik — mondá; — hogyan bírja ki. Tizen-négy nap előtt még halálos beteg volt, s úgy nézett ki mint egy halott".

(Folyt. köv.)

* **Eljegyzések.** Holló Zsigmond máv. hivatalnok eljegyezte Bleier Vilmos sarkadi uradalmi számtartó leányát Zilánkát. — Máthé József piskii államvasuti mérnök karácsonykor eljegyezte Jakab Piroskát. Déván Jakab István törvényszéki bíró leányát.

* **Baleset a vasuti mőhelyben.** Gász Bernát vasuti fémöntő tegnap a máv. miskolci mőhelyében egy nagyobb rúd vasat vitt, mely hirtelen kieszott a kezéből és alsó éles végével felhasította a munkás kezét. A megsérült embert lakásán ápolják.

* **A vác—drégelypalánki vasut.** Halász Lajos miniszteri tanácsos elkészítette már azt a törvényjavaslatot, mely a vác—drégelypalánki vasut engedményezéséről szól s a kereskedelmi miniszter jövő év elején a parlament elé fogja terjeszteni. Az első kapavágást s munkálatokat Bánk és Romhány közt kezdték meg e héten br. Andreánszky Gábor birtokán. Az építkezést annál is inkább ez évben meg kellett kezdeniök az engedményeseknek, mert ellenkező esetben elesnek a községek és varmegyék szubvenziójától. Az építkezés megkezdését bizottság konstata. Megemlítjük még, hogy a fővonal hossza 44 kilométerben lett megállapítva a törvényjavaslatban.

* **Megölte a mozdony.** Halálos végű szerencsétlenség történt a minap a szerencsi pályaudvaron. Csirke János mezőtarékányi származású vasuti munkás lett hivatásának áldozata. Tolatás közben leesett, miközben a mozdony magával vonszolta és úgy odanyomta egy határfához, hogy a szerencsétlen ember néhány órai szenvedés után meghalt. Csirke 35 éves volt és családot hagyott hátra.

* **A vasuti automaták vasárnapi munkaszünete.** A jénai törvényszék a napokban kimondta, hogy a vasárnapi munkaszünetről szóló törvény a vasuti csarnokokban felállított automatákra is kiterjed. A törvényszék úgy vélte, hogy a vasutintézetek üzeme nem élelmi- és élvezetieztikkek eladásából áll, hanem utasoknak és árúknak továbbításából. Az automaták nyílt üzletek, melyeket nem utazók is igénybe vehetnek, s így nem is tartoznak a vasutintézeti üzem körébe. Ennélfogva a vasárnapi munkaszünetről szóló törvény az automatákra is kiterjed.

* **Vasutasok a törvényszék előtt.** 1900. október 26-án, kora hajnalban a kereszturi állomáson a Maglód felől jövő tehervonat téves váltó állítás következtében a csónka vágányba szaladt, onnét kiugrott s mozdonya a földbe furódott. A balesetnek Mészáros Sándor vasuti fekező esett áldozatul, aki két kocsit közé kerülve, életét vesztette. A szerencsétlenségért Kocsis Gyula forgalmi hivatalnok és Mészáros János váltóőr kerültek a pestvidéki törvényszék elé.

Kocsis Gyula, akit fegyelmi hatósága büntetéképp három évre kizárt az előléptetésből, azzal védekezett, hogy a kereszturi állomás műszaki berendezése akkoriban hiányos volt. Mészáros János váltóőr azzal védekezett, hogy nagyon kimerült volt. Október 25-én reggel 7 órakor lépett szolgálatba és a szerencsétlenség 26-án reggel 3 órakor történt. A rendes szolgálati idő 24 óra egyfolytában, s utána 12 órai pihenés. Amikor a Maglód felől érkező tehervonat érkezését jelezték, már több, mint huszonhárom óra telt el folytonos szolgálatban. Nagyon ki volt

merülve, a lábain is alig tudott állani, a szemei már csaknem leragadtak. Így történt, a téves váltóállítás. Kihallgatták ezután az Államvasutak szakértőit, akik egyhangulag kifejtették, hogy a kereszturi állomás műszaki berendezése a baleset idején meglehetősen primitív volt, s hogy a 24 órai szolgálat tényleg roppant kimerítő. A bíróság Kocsis Gyulát 50 korona pénzbüntetésre és viselt hivatalának elvesztésére ítélte, mert a szerencsétlenségnek az ő mulasztása volt közvetlen oka. Mészáros Jánost ellenben fölmentette a törvényszék, mert belátta, hogy a 24 órán át tartó szolgálat fizikailag képtelenné teszi a személyzetet a kellő éberség megtartására. Az elítélt felebbezett, és felebbezést jelentett be súlyosításért az ügyész is.

* **A szerencs—hidasnémeti vasut engedélyese.** Pejacsevich János gróf ismét serényen dolgozik azon, hogy e 10 év óta vajudó vasuti tervet a megvalósítás felé vigye, a mire most már alapos kilátás is van. Az érdekelt Zemplén- és Abauj-Tornavármegyék, valamint a vonal által érintendő községek is a legmesszebbmenő áldozatokra készek már, csak hogy e vasut mielőbb megvalósuljon. Az építési költségek 3 millió koronára rugnak és a finanszírozás iránt tárgyalások folyamatban vannak.

* **Halálos vasuti szerencsétlenség.** A dunaparti teherpályaudvaron halálos vasuti szerencsétlenség történt. Szabó István kocsitolót este kilenc órakor a 7. számú rakodó-pankhoz nyomta egy kocsit tolatás közben. A munkás rövid kilódás után meghalt. Holttestét a törvényszéki orvostani intézet boncolótermébe szállították.

* **Állami előleg a kassa-oderbergi vasutnak.** A magyar királyi pénzügyminisztérium az állami biztosítást élvező császári és királyi szabadalmazott kassa-oderbergi vasut részvénytársaságnak az 1903. évi január 1-én esedékes ezimletek beváltására 692.523 német birodalmi márkát utalványozott állami biztosítási előleg gyanánt. A szintén állami biztosítást élvező szabadalmazott királyi pécs-baresi vasuttársaság a jelzett napon lejáró ezimletek beváltására államelőleget nem vett igénybe.

* **Vasuti katasztrófa.** A saint-poli állomáson egy személyvonat kisiklott. A mozdonyvezető életét vesztette, négy utas súlyos és többen könnyű sérülést szenvedtek.

* **Nagy vasuti szerencsétlenség Amerikában.** Nagy vasuti szerencsétlenség történt a minap a kanadai London közelében. A New-Yorkból Chicagóba robogó expresszvonat ütközött össze egy tehervonattal Wanstead mellett. Az expresszvonat két Pullmann-féle vagonból állt s vagy háromszáz utast vitt. A két vonat óriási erővel ütközött össze. A következő pillanatban harmincz ember alakatlan hústömeggé vált s vagy ötvenen igen súlyosan megsebesültek. A kocsik egymás tetejére torlódtak s összetört minden, a mi

összetörhető. A két ha almás mozdony is tönkrement s a kiszóródó szénparázstól a két vonatronecs nemsokára lángban állt. A megmenekültek közül többen megőrültek. A szerencsétlenség okozója a szomszéd állomás egyik távirásza.

Szerkesztői üzenetek.

Fogadják mindazon előfizetőink és munkatársaink, kik bennünket az új év alkalmából üdvözlő soraikkal, felkerestek hálás köszönetünket s midőn nekik a legboldogabb új évet kívánjuk, kérjük, hogy működésünkben továbbra is támogatni szíveskedjenek.

K. B. Losonc. Igen köszönjük e hétre nehegy aktualitását vesztise okvetlenül kérjük.

Caeres köszönjük, hozni fogjuk.

Franke F. Feled. Igen köszönjük, hogy ránk gondoltak, de ilyen alapunk nincs. A szerkesztésünkben megjelent Naptárból körülbelül 500 korona a szegény vasutas gyermekek felruházására fog fordítatni, ha ehhez akarják esatolni szívesen vesszük.

Többeknek a jövő számban.

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvenyeket. —

Betűrejtvény.

a, á, b, é, f, j, k, l, n, o, o, r, r, sz, ú

Ezen betűkből három szó kepezendő, az első egy hullónek, a második egy emlős állatnak, a harmadik egy madárnak nevét adja.

Ezen rejtvény megfejtését január hó 18-án megjelenő 3-ik számunkban hozzuk. A megfejtők között egy jutalomkönyvet sorsolunk ki; a megfejtés határideje január 14.

A múlt évi 43-ik számban közölt rejtvény megfejtése: **Nagypénteken mossa holló a fiát.**

A kilüszött jutalmat a megfejtők közül Deli Zsigmond nyerte meg, kinek ezimére ifj. Görgey László „Képtelen történetek” című művét postára tettük.

Felelős szerkesztő: Zsivkovics Antal.

Magy. kir. államvasutak
204792/902. sz.-hoz.

Hirdetmény.

Osztrák-magyar—svajoci vasúti kötelek.

(A nagy-kanizsai tárbázakra vonatkozó határozmány módosítása.)

A fenti kötelekben gabona stb. szállítására 1902 évi augusztus hó 20-tól érvényes II. rész 2. füzet 18. oldal alján foglalt határozmány oda módosítottatik, hogy murakeresztur—nagykanizsai vonal kétszeres befutásáért megállapított illeték 100 kg.-kint 4 fillére mérsékelteik.

Budapest, 1902. december 30.

A m. kir. államvasutak igazgatósága
a részes vasutak nevében is.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

Magy. kir. államvasutak
202828/902.

Hirdetmény.

Délnémet—osztrák-magyar vasúti kötelek (gácsországi forgalom).

1903. január 1-től való hatálylallyal a fenti kötelekben 1902. évi január hó 1-től érvényes kivételes fadijszabás IV. rész 4. füzetéhez a II. sz. pótlék lép életbe, mely a fadijszabás és az I. sz. pótlék kiegészítését tartalmazza és 12 fillérért az érdekelt vasutaknál megszerezhető.

Budapest, 1902. december hóban.

A m. kir. államvasutak igazgatósága
a részes vasutak nevében is.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

M. kir. államvasutak. Igazg.
206963/902. szám.

Új személydijszabás életbeléptetése a Hódmezővásárhely—Makó—Nagyszentmiklósi h. é. vasúton.

Ezen vasut n a megnyitás napján életbelépő személydijszabás a m. kir. államvasutak dijszabás elárúsító irodájában (Budapest, Csengeri-utca 33. sz. 20 fillérért kapható.

Budapest, 1902. december 27.

Az igazgatóság.

(Utánnomás nem díjaztatik.)

GROSZMAN LIPÓT

az „Arany csizmához” címzett

magyar gyártmányu, karlsbadi és saját készítményű

czipőraktárába

Miskolczon, Széchenyi-utca 101. szám alatt,
(Lloyd-szállodával szemben)

az **őszi és téli idényre** megérkeztek és rendkívül nagy választékban kaphatók

férfi, női és gyermekczipők és csizmák

ugyszinten saját készítményű férfi **bagaria** csizmák.

Előkelő összeköttetéseiimmnél fogva azon kellemes helyzetben vagyok, hogy a legjobb minőségű árukat bámulatos olcsó árban árusíthatom.

Egyben bátorkodom a n. é. közönség b. figyelmét felhívni a valódi „MACART” czipő-ujdon-ságomra, mely mindennemű lábfájást egyrészt elmulaszt, másrészt megszüntet, e tekintetben a legjobban ajánlhatom s kizárólagosan nálam kapható.

Vasúti és gyári alkalmazottak 10% engedményben rész sülnek. — Valódi oroszországi női és férfi **sárczipők** a legjobb minőségben és a legolcsóbb árban beszerezhetők. — Általánosan ismert szoliditásomnál fogva egész bizalommal kérem a n. é. közönség szives pártfogását és maradok tisztelettel

GROSZMAN LIPÓT.

Chebraux és sárga czipő-kenőcsök a legjobb minőségben és legolcsóbb árban.

Csak azon készítményeim valódiak, melyek védjeggyel vannak ellátva.

RÁCZ JENŐ gyógyyszerésznél

MIŠKOLCZON,

„AZ ARANY SZARVASHOZ” ezimzett gyógyszer-tárában

kaphatók 15 év óta közkedveltségnek örvendő alatt elősorolt saját készítményei:

1. **Iris virágarczenkőcs.** Számos bölgy áldja jó hatását — szeplő és májfolt ellen, arcz- és kézbőrnek selyempuhaságot ad, teljesen ártalmatlan szer, az arczot a redőktől késő korig megóvjá, egy tégely 1 kor. Hozzá **Iris balsam szappan**, 1 db. ára 70 fill.

Hozzá **Vénus arczpor**, fehér, rózsá és erém színekben, 1 kis doboz 90 fill., nagy 1 kor. 60 fill.

2. **Pyrethro Salicyl szájescentia** néhány cseppel egyszeri szájescentia öblögető vízbe, kellemes szájját kölesönöz, a fogak romlását gátolja és a fogínyt erősíti, — 1 kis üveg 70 fillér. — 1 nagy üveg ára 1 korona 20 fillér.

Hozzá **(Pyrethro) növény fogpor**, mely a fogakat desiniciálja és fehérré takarítja. — Oly esetekben, hol ezen szájeszereimet nem használták és fogfájás van, ajánlatik a kítűnő jó hatású **(Pyrethro) sveiczi fogcsepp**. 1 üveg ára 50 fillér.

Forgalomban van és közmegelegedéssel használják a

Lábizzadás ellen Salicyl Dermassant port. 1 doboz ára 1 korona.

Szőrvesztőnek Depillatoriumot. 1 üveg 1 korona.

Rüh (rühátka ellen) Naphthol kenőcs. 1 kis tégely 1 korona, — nagy 3 korona.

Köszvény ellen I—II. számú Tengeri kőszvény olaj, 1 üveg ára 1 K.

Ugy az elősorolt, mint egyéb készítményeimhez utasítás mellékelve van: kívánatra részletes árjegyzék utasításokkal megküldetik

Csak azon készítmények valódiak, melyek fenti védjeggyel vannak ellátva. A drága külföldi hasonzerket, úgy mennyiségileg, mint minőségileg és olcsóságukkal föltűnjük; úgy, hogy általános házi szerek gyánánt legjobban alkalmazhatók.

Főraktár: Budapest **TÖRÖK JÓZSEF** gyógyszer-tára, Király-utca 12. szám.

Rendelési czim: **RácZ Jenő** gyógyszerész Miskolczon.

Kisebb rendeléseknél pénz előre beki-

Nyomatott Szelényi és Társa könyvnyomdájában Miskolczon.

Utánzásoktól tessenek óvakodni.

3. **Hajerősítő (balsam) essentia.** Dr. Hebrá híres bécsi egyetem tanár előírása szerint készíttve a lujhullást és fejbőrkorpasodást meggátolja, valamint egyéb fejbőr-betegségtől megóv és kellemes illatánál fogva szívesen alkalmaztatik. 1 üveg ára 1 korona 20 fillér.

4. **RácZ Jenő keleti „Balsam bajuszpedróje”** soha meg nem meg nem avasodó, zsírmintes balsamokból készíttve, igen kellemes illatú, minden bajuszszinhez alkalmazható. 1 kis doboz ára 30 fillér. 1 nagy doboz 50 fillér.

5. **Cannabin** (tyukszembalsam), biztos hatású és legkényelmesebben alkalmazható szer a tyukszemek és bőrkeményedések és sömörök kiirtására. 1 üveg ára 70 fillér.

Migrain, főfájás, nátha ellen bedörzsölő és szaroló szer, Jasmin aether 1 üveg 80 fillér.

Fagyás ellen Északi dr. Kepes fagykenőcs. 1 tégely 1 korona.

Hajfestésre Orientin, 2 üveg 3 korona. Világosabb színre 1 üveg 2 korona.